

ภาคผนวก ข

คำแปลอนุสัญญาว่าการค้าระหว่างประเทศเกี่ยวกับพืชป่าและสัตว์ที่ใกล้จะสูญพันธุ์

คำปรารภ

โดยที่ประเทศที่เข้าร่วมเป็นภาคีในอนุสัญญานี้

ยอมรับว่าสัตว์ป่าและพืชป่าที่มีความงามและรูปลักษณะต่างๆ กันนั้น เป็นของมีค่าที่ไม่อาจหาสิ่งใดมาทดแทนในระบบธรรมชาติของโลกได้ และควรต้องคุ้มครองไว้เพื่อประโยชน์ของชนรุ่นนี้และอนุชนรุ่นต่อไป ได้ตระหนักถึงคุณค่าที่เพิ่มขึ้นอยู่ตลอดเวลาของสัตว์ป่าและพืชป่า ในด้านของสุนทรียภาพ วิทยาศาสตร์ วัฒนธรรม การพักผ่อนหย่อนใจ และเศรษฐกิจ

ยอมรับว่าประชาชนและประเทศต่างๆ เป็นและสมควรเป็นผู้ให้ความคุ้มครองสัตว์ป่าและพืชป่าของตนที่ดีที่สุด

ยอมรับว่าความร่วมมือระหว่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง สำหรับการคุ้มครองพืชป่าและสัตว์ป่าบางชนิดพันธุ์ เพื่อมิให้เกิดการใช้ประโยชน์เกินสมควรจากการค้าระหว่างประเทศ ได้รับการจูงใจว่า จำ เป็นที่จะต้องมีมาตรการอันเหมาะสมในการคุ้มครองป้องกันสัตว์ป่าและพืชป่าอย่างเร่งด่วน

จึงได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

มาตรา 1

บทนิยาม

เพื่อประโยชน์แห่งอนุสัญญาฉบับนี้ ถ้ามิได้มีบทบัญญัติไว้เป็นประการอื่น

ก. ชนิดพันธุ์ หมายความว่า ชนิดพันธุ์ ชนิดพันธุ์ย่อย หรือชนิดพันธุ์อย่างเดียวกัน ซึ่งถูกแบ่งแยกโดยลักษณะภูมิศาสตร์

ข. ตัวอย่างพันธุ์ หมายความว่า

(1) สัตว์หรือพืชชนิดใดๆ ไม่ว่าจะยังมีชีวิตอยู่หรือตายแล้ว

(2) ในกรณีที่เป็นจำ พวกสัตว์ ถ้าเป็นชนิดพันธุ์ที่มีชื่อระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 และ 2 ให้หมายความถึงชิ้นส่วนใดๆ ที่ยังสามารถดูออกได้ของชนิดพันธุ์ดังกล่าว หรือที่แตกแขนงมาจากชนิดพันธุ์ดังกล่าว ถ้าเป็นชนิดพันธุ์ที่มีชื่อระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 3 ให้หมายความถึงชิ้นส่วนใดๆ ที่ยังสามารถดูออกได้ว่าเป็นของชนิดพันธุ์ดังกล่าว หรือที่แตกแขนงมาจากชนิดพันธุ์ดังกล่าว บรรดาที่กำหนดไว้ในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 3 ที่เกี่ยวข้องกับชนิดพันธุ์นั้น

(3) ในกรณีที่เป็นจำ พวกพืช ถ้าเป็นชนิดพันธุ์ที่มีชื่อระบุในบัญชีแนบท้าย หมายเลข 1 หมายความว่าขึ้นส่วนใดๆ ที่ยังสามารถดูออกได้ว่าเป็นของชนิดพันธุ์ดังกล่าวหรือที่แตกแขนงมาจากชนิดพันธุ์ดังกล่าว และถ้าเป็นชนิดพันธุ์ที่มีชื่อระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 2 และ 3 หมายความว่าขึ้นส่วนใดๆ ที่ยังสามารถดูออกได้ว่าเป็นของชนิดพันธุ์ดังกล่าว หรือที่แตกแขนงมาจากชนิดพันธุ์ดังกล่าว บรรดาที่กำหนดไว้ในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 2 และ 3 ที่เกี่ยวข้องกับชนิดของพันธุ์นั้น

ค. การค้า หมายความว่า การนำ สินค้าออก การส่งกลับออกไป การนำ สินค้าเข้าหรือการนำ สินค้าเข้ามาจากทะเล

ง. การส่งกลับออกไป หมายความว่า การนำ สินค้าออกซึ่งตัวอย่างพันธุ์ใดๆ ซึ่งได้เคยเป็นสินค้าเข้ามาแล้ว

จ. การนำ สินค้าเข้ามาจากทะเล หมายความว่า การขนส่งเข้าไปในประเทศ ซึ่งตัวอย่างชนิดพันธุ์ชนิดใดๆ ที่เก็บหาได้จากท้องทะเลที่มีได้อยู่ในอาณาเขตของประเทศใด

ฉ. เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการ หมายความว่า เจ้าหน้าที่ทางวิทยาศาสตร์แห่งชาติ ซึ่งได้รับมอบหมายตามความในมาตรา 9

ช. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการ หมายความว่า เจ้าหน้าที่จัดการแห่งชาติซึ่งได้รับมอบหมายตามความในมาตรา 9

ซ. ประเทศภาคี หมายความว่า ประเทศซึ่งอนุสัญญาฉบับนี้มีผลใช้บังคับ

มาตรา 2

หลักการเบื้องต้น

1. บัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 ให้รวมถึงชนิดพันธุ์ทุกชนิดที่โดยผลของการค้าอาจทำให้สูญเสียพันธุ์ได้ การค้าตัวอย่างชนิดพันธุ์เหล่านี้ต้องอยู่ภายใต้บังคับของระเบียบที่รัดกุม เพื่อมิให้เป็นอันตรายต่อการอยู่รอดของชนิดพันธุ์ดังกล่าว และจะให้อำนาจทำการค้าได้เฉพาะในกรณีพิเศษเท่านั้น

2. บัญชีแนบท้ายหมายเลข 2 ให้รวมถึง

ก. ชนิดพันธุ์ทั้งหลาย ซึ่งถึงแม้ว่าในขณะนี้จะไม่น่าเกรงว่าจะสูญพันธุ์ แต่อาจจะสูญพันธุ์ได้ เว้นแต่จะมีระเบียบควบคุมเกี่ยวกับการค้าให้รัดกุม เพื่อหลีกเลี่ยงมิให้มีการใช้ประโยชน์ในทางที่กระทบกระเทือนต่อการอยู่รอดของชนิดพันธุ์

ข. ชนิดพันธุ์อื่นๆ ซึ่งต้องอยู่ภายใต้ระเบียบ เพื่อให้การควบคุมการค้าตัวอย่างพันธุ์บางชนิดที่กำหนดไว้ตามอนุ (ก) ของวรรคนี้ อาจทำได้โดยมีประสิทธิภาพ

3. บัญชีแนบท้ายหมายเลข 3 ให้รวมถึงชนิดพันธุ์ทั้งหลายซึ่งประเทศภาคีใดๆ ได้ระบุว่าเป็นชนิดพันธุ์ที่อยู่ภายใต้ระเบียบของประเทศนั้น ซึ่งกำหนดขึ้นเพื่อเป็นการป้องกันหรือจำกัดการใช้ประโยชน์ และเป็นชนิดพันธุ์จำ เป็นต้องได้รับความร่วมมือกับประเทศภาคีอื่นๆ ในการ ควบคุม การค้าด้วย
4. ประเทศภาคีต้องไม่อนุญาตให้มีการค้าซึ่งตัวอย่างพันธุ์ชนิดที่ระบุในบัญชีหมายเลข 1, 2 และ 3 เว้นแต่จะเป็นไปตามข้อกำหนดแห่งอนุสัญญาฉบับนี้

มาตรา 3

ระเบียบการค้าซึ่งตัวอย่างพันธุ์ชนิดที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1

1. การค้าตัวอย่างพันธุ์ชนิดที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามบทบัญญัติในมาตรานี้
2. การส่งตัวอย่างพันธุ์ชนิดใดที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 ออกนอกประเทศ ต้องกำหนดให้ได้รับอนุญาตล่วงหน้าและแสดงใบอนุญาตการนำ สินค้าออกก่อนๆ ใบอนุญาตการนำ เข้า สินค้าออกจะออกให้ได้ก็ต่อเมื่อได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้แล้ว
 - ก. เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการของประเทศซึ่งนำ สินค้าออกได้ลงความเห็นว่าการนำ ออกนั้น จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อ การอยู่รอดของชนิดพันธุ์นั้นๆ
 - ข. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศซึ่งนำ สินค้าออกได้ตรวจสอบดูเป็นที่หน้าพอใจแล้วว่า ตัวอย่างพันธุ์นั้นมีไซ้ได้มาโดยการละเมิดกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพันธุ์พืชและพันธุ์ สัตว์ของประเทศนั้น
 - ค. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศซึ่งนำ สินค้าออกได้ตรวจสอบดูเป็นที่หน้าพอใจแล้วว่า ตัวอย่างพันธุ์ใดๆ ซึ่งยังมีชีวิตอยู่จะได้รับการเตรียมและลำ เลียงในลักษณะที่จะเสี่ยงต่อการ บาดเจ็บเป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือทารุณโหดร้ายน้อยที่สุด และ
 - ง. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศซึ่งนำ สินค้าออกได้ตรวจสอบดูเป็นที่พอใจแล้วว่า ใบอนุญาตให้นำ สินค้าเข้าได้ออกให้สำหรับชนิดพันธุ์ดังกล่าวแล้ว
3. การนำ ตัวอย่างพันธุ์ชนิดที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 เข้าประเทศ ต้องได้รับอนุญาตล่วงหน้าและแสดงใบอนุญาตการนำ เข้า และใบอนุญาตการนำ ออก หรือใบรับรองการนำ สินค้า ผ่านแดนอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว ใบอนุญาตนำ เข้าจะออกให้ได้เมื่อปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้แล้ว

ก. เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการของประเทศซึ่งนำ เข้ามีความเห็นว่า การนำ เข้านั้นได้กระทำ เพื่อวัตถุประสงค์ที่มีได้เป็นการเสียหาย ต่อการดำรงชีวิตของชนิดพันธุ์ที่เกี่ยวข้อง

ข. เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการของประเทศซึ่งนำ เข้าได้ตรวจดูเป็นที่พอใจแล้วเห็นว่าผู้รับ ตัวอย่างพันธุ์ที่ยังมีชีวิตที่เสนอนั้น มีความเหมาะสมในด้านการจัดที่อยู่อาศัยและดูแล เอาใจใส่ ตัวอย่างพันธุ์นั้น และ

ค. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศซึ่งนำ เข้าได้ตรวจดูเป็นที่พอใจแล้วว่าตัวอย่าง พันธุ์นั้นมีได้นำ เข้ามาใช้เพื่อประโยชน์ในทางการค้า

4. การนำ ตัวอย่างพันธุ์ชนิดที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 ผ่านแดนนั้น จะกระทำ ได้เมื่อ ได้รับอนุญาตล่วงหน้า และแสดงใบรับรองการนำ ผ่านแดน ใบรับรองการนำ ผ่านแดนจะออกให้ ได้ต่อเมื่อปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้แล้ว

ก. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศที่นำ ผ่านแดนได้เป็นที่พอใจว่าตัวอย่างพันธุ์นั้น ได้รับการนำ เข้าประเทศนั้นถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญา

ข. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศที่นำ ผ่านแดนพอใจว่าตัวอย่างพันธุ์ซึ่งยังมีชีวิตอยู่ ได้รับการเตรียม และลำเลียงในลักษณะที่จะเสี่ยงต่อการบาดเจ็บเป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือ ทารุณโหดร้ายน้อยที่สุด และ

ค. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศซึ่งนำ ผ่านแดนพอใจว่า ได้มีการออกใบอนุญาต ให้ นำ เข้าสำหรับชนิดพันธุ์ซึ่งยังมีชีวิตอยู่

5. การนำ ตัวอย่างพันธุ์ใดๆ ที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 เข้ามาทางทะเลจะกระทำ ได้เมื่อ ได้รับใบรับรองล่วงหน้าจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศซึ่งนำ เข้าจากทะเล ใบรับรองการ นำ เข้าจากทะเลจะออกให้เพื่อได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

ก. เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการของประเทศซึ่งนำ เข้าจากทะเลแนะนำ ว่า การนำ เข้ามานั้น จะ ก่อให้เกิดความเสียหายต่อการอยู่รอดของชนิดพันธุ์ที่เกี่ยวข้อง

ข. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศซึ่งนำ เข้าจากทะเลพอใจว่า ที่ผู้รับตัวอย่างพันธุ์ที่ ยังมีชีวิตได้เตรียมการตามความเหมาะสมสำหรับที่อยู่อาศัยและการดูแลเอาใจใส่ตัวอย่างพันธุ์ นั้น และ

ค. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศซึ่งนำ เข้าจากทะเลพอใจว่า ตัวอย่างพันธุ์นั้นมีได้ นำมาใช้ประโยชน์ในทางการค้า

มาตรา 4

ระเบียบการค้าซึ่งตัวอย่างพันธูชนิดที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 2

1. การค้าตัวอย่างพันธูชนิดที่ระบุไว้ในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 2 ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งมาตรานี้

2. การส่งตัวอย่างพันธูชนิดใดๆ ที่ระบุไว้ในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 2 ออกนอกประเทศต้องกำหนดให้ได้รับอนุญาตล่วงหน้าและแสดงใบอนุญาตการนำเข้า ออก ใบอนุญาตการนำเข้า ออกจะออกให้ต่อเมื่อได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้แล้ว

ก. เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการของประเทศซึ่งนำ ออกและนำ ส่ง การนำเข้า ออกดังกล่าวจะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อการอยู่รอดของชนิดพันธุ์นั้น

ข. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศซึ่งนำ ออกพอใจว่า ตัวอย่างพันธูมิได้ได้มาโดยการละเมิดกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ของประเทศนั้น และ

ค. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศซึ่งนำ ออกพอใจว่า ตัวอย่างพันธูซึ่งยังมีชีวิตอยู่ จะได้รับการเตรียมและลำเลียงในลักษณะที่จะเสี่ยงต่อการบาดเจ็บเป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือทารุณโหดร้ายน้อยที่สุด

3. เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการของประเทศภาคีแต่ละประเทศ จะเป็นผู้ควบคุมตรวจตราทั้งใบอนุญาตการนำเข้า ออกซึ่งตัวอย่างพันธูชนิดที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 2 และการนำเข้า ตัวอย่างพันธูเหล่านั้นออกเมื่อใดที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการลงความเห็นว่า การนำเข้า ออกซึ่งชนิดพันธุ์ดังกล่าวสมควรจะได้รับจำกัดเพื่อเป็นการรักษานชนิดพันธุ์นั้นๆ ในถิ่นที่อยู่ของมันให้คงอยู่ในระดับคงที่ที่เหมาะสมกับบทบาทในระบบนิเวศวิทยาซึ่งมันถือกำเนิดขึ้น และควรจะอยู่ในระดับเหนือกว่าที่จัดเข้าในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการจะได้แนะนำ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการถึงมาตรการที่เหมาะสม ซึ่งสมควรกระทำ ในการจำกัดใบอนุญาตการนำเข้า สินค้าออกซึ่งตัวอย่างพันธูชนิดนั้น

4. การนำเข้า สินค้าเข้าซึ่งตัวอย่างพันธูชนิดใดๆ ที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 2 จะต้องแสดงใบอนุญาตให้นำ ออกล่วงหน้าหรือใบรับรองการนำเข้า สินค้าผ่านแดนอย่างใดอย่างหนึ่ง

5. การนำเข้า ผ่านแดนซึ่งตัวอย่างพันธูชนิดใดๆ ที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 2 จะต้องได้รับอนุญาตล่วงหน้าและแสดงใบรับรองการนำเข้า ผ่านแดน ใบรับรองการนำเข้า ผ่านแดนจะออกให้ต่อเมื่อได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

ก. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศที่นำ ผ่านแดน พอใจว่าตัวอย่างพันธูได้นำ เข้า ประเทศนั้นถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญา

ข. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศที่นำ ผ่านแดนพอใจว่า ตัวอย่างพันธุ์ใดๆ ซึ่งยังมีชีวิตอยู่ จะได้รับการตระเตรียมและลำเลียงในลักษณะที่จะเสี่ยงต่อการบาดเจ็บเป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือการทารุณโหดร้ายน้อยที่สุด

6. การนำ เข้ามาจากทะเลซึ่งตัวอย่างพันธุ์ชนิดใดๆ ที่รวมอยู่ในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 2 จะต้องได้รับใบอนุญาตล่วงหน้าจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของรัฐซึ่งนำ เข้า ใบอนุญาตจะออกให้ได้ก็ต่อเมื่อปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้แล้วเท่านั้น

ก. เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการของรัฐซึ่งนำ เข้าแนะนำ ว่า การนำ เข้าจะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อการอยู่รอดของชนิดพันธุ์ที่เกี่ยวข้อง และ

ข. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของรัฐซึ่งนำ เข้าพอใจแล้วว่า ตัวอย่างพันธุ์ใดๆ ซึ่งยังมีชีวิตอยู่ จะได้รับการดูแลในลักษณะที่จะเสี่ยงต่อการบาดเจ็บเป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือเป็นการทารุณโหดร้ายน้อยที่สุด

7. ใบบรรจงตามวรรค 6 ของมาตรานี้ ให้ออกให้ได้ตามคำ แนะนำ ของเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการ ซึ่งได้ปรึกษากับเจ้าหน้าที่ฝ่าย

วิชาการอื่นของประเทศ หรือในกรณีอันสมควรได้ปรึกษากับเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการระหว่างประเทศแล้ว ใบบรรจงดังกล่าวให้มีอายุไม่เกิน 1 ปี และกำหนดยอดรวมของจำนวนตัวอย่างพันธุ์ที่จะนำมาได้ภายในระยะเวลาดังกล่าว

มาตรา 5

ระเบียบการค้าตัวอย่างพันธุ์ที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 3

1. การค้าตัวอย่างพันธุ์ที่ระบุไว้ในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 3 ต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งมาตรานี้

2. การนำ ตัวอย่างพันธุ์ชนิดที่ระบุในบัญชีหมายเลข 3 และออกนอกประเทศต้องได้รับอนุญาตเป็นการล่วงหน้า และแสดงใบอนุญาตการนำ ออก ใบอนุญาตการนำ ออกให้ได้เมื่อได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้แล้ว

ก. เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการของประเทศที่นำ ออกพอใจว่า ตัวอย่างพันธุ์นั้นมีใช้ได้มาด้วยการละเมิดกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันซึ่งพืชป่าและสัตว์ของประเทศนั้น และ

ข. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศที่นำ ออกพอใจว่า การตระเตรียมและขนส่งตัวอย่างพันธุ์ใดๆ ซึ่งยังมีชีวิตอยู่ได้เป็นไปในลักษณะที่จะเสี่ยงต่อการบาดเจ็บเป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือเป็นการทารุณโหดร้ายน้อยที่สุด

3. การนำ ตัวอย่างพันธุ์ชนิดใดๆ ที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 3 เข้ามาในประเทศต้องกำหนดให้แสดงใบรับรองแหล่งที่มา และในกรณีเป็นการนำ ตัวอย่างพันธุ์เข้ามาจากประเทศซึ่งบรรจุนิคมพันธุ์ดังกล่าวไว้ในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 3 ต้องแสดงใบอนุญาตนำเข้า ออกด้วย ทั้งนี้เว้นแต่ที่เป็นไปตามในวรรค 4 ของมาตรานี้
4. สำ สำหรับกรณีที่น่า สินค้าผ่านแดนนั้น ประเทศภาคีที่น่า เข้าต้องยอมรับใบรับรองซึ่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศที่น่า ผ่านแดนออกให้ โดยระบุว่าตัวอย่างพันธุ์ได้แปรรูปในประเทศนั้นหรือกำ ลังนำ ผ่านแดนโดยยอมรับเป็นหลักฐานว่า ได้มีการปฏิบัติตามบทบัญญัติเกี่ยวกับตัวอย่างพันธุ์ที่เกี่ยวข้องของอนุสัญญาแล้ว

มาตรา 6

ใบอนุญาตและใบรับรอง

1. ใบอนุญาตและใบรับรองต่างๆ ซึ่งออกให้ตามความในมาตรา 3 , 4 และ 5 จะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามบทบัญญัติในมาตรานี้
2. ใบอนุญาตนำเข้า ออกต้องมีข้อความตามที่กำหนดไว้ในแบบฟอร์มในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 4 และจะใช้ได้เฉพาะในการนำเข้า ออกที่ได้กระทำ ภายในกำหนดระยะเวลา 6 เดือน นับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต
3. ใบอนุญาตหรือใบรับรอง ต้องมีหัวข้อของสัญญา และชื่อและดวงตราของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการซึ่งเป็นผู้ออกใบอนุญาตและเลขที่ออกใบอนุญาตที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการเป็นผู้กำหนด
4. สำ เนาของใบอนุญาตหรือใบรับรองทุกฉบับที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการออกให้ จะต้องระบุไว้ให้ชัดเจนว่าเป็นสำ เนา และจะใช้แทนต้นฉบับจริงมิได้ เว้นแต่จะใช้ตามที่ได้มีการบันทึกสลักหลังไว้
5. การส่งตัวอย่างพันธุ์แต่ละครั้ง ต้องใช้ใบอนุญาตหรือใบรับรองแยกแต่ละใบ
6. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศที่น่า เข้ามีอำนาจที่จะเพิกถอนหรือยึดใบอนุญาตนำเข้า ออกหรือใบรับรองการนำเข้า ผ่านแดน รวมทั้งใบอนุญาตนำเข้า ทำ นองเดียวกันที่ยื่นเกี่ยวกับการนำเข้า ตัวอย่างพันธุ์เข้าในประเทศ
7. ในกรณีอันสมควรและเท่าที่จะทำ ได้ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการอาจประทับตราบนตัวอย่างพันธุ์เพื่อเป็นเครื่องหมายในการแยกตัวอย่างพันธุ์เพื่อประโยชน์แห่งการนี้ หมายถึงรอยตราประทับหรือการปิดทาบด้วยแผ่นตะกั่วหรือเครื่องหมายแบบอื่น ซึ่งไม่อาจลบได้ซึ่งใช้ในการระบุตัวอย่างพันธุ์บรรดาที่ออกแบบในลักษณะที่จะทำ ปลอม หรือเลียนแบบได้ยากที่สุด

มาตรา 7

ข้อยกเว้นและบทบัญญัติพิเศษอื่นอันเกี่ยวกับการค้า

1. บทบัญญัติในมาตรา 3 , 4 และ 5 มิให้นำ มาใช้กับการส่งผ่านแดน หรือการขนถ่ายตัวอย่างพันธุ์ที่ผ่านหรือนำ เคลื่อนที่นำผ่านในหรืออยู่ในเขตประเทศภาคี ขณะที่ตัวอย่างพันธุ์นั้นยังอยู่ภายในความควบคุมของศุลกากร
2. เมื่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศที่นำ ออก หรือนำ ผ่านแดนพอใจว่า ตัวอย่างพันธุ์ใดที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการได้ออกใบรับรองว่าได้รับมาก่อนที่บทบัญญัติของสัญญาฉบับนี้จะควบคุม ตัวอย่างพันธุ์ดังกล่าว ก็มีให้นำ บทบัญญัติของมาตรา 3 มาตรา 4 และมาตรา 5 มาใช้บังคับกับ ตัวอย่างพันธุ์นั้น
3. บทบัญญัติในมาตรา 3 , 4 และ 5 มิให้ใช้บังคับแก่ตัวอย่างพันธุ์ซึ่งเป็นสมบัติส่วนตัว หรือเครื่องใช้ในบ้าน ข้อยกเว้นนี้มิได้ควบคุมถึง
 - ก. ในกรณีของตัวอย่างพันธุ์ชนิดที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 นั้น ถ้าเจ้าของมาหาได้จากภายนอกประเทศที่ตัวเองอาศัยอยู่เป็นปกติ และได้นำ เข้าประเทศนั้น
 - ข. ในกรณีของตัวอย่างพันธุ์ที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 2
 - (1) ถ้าเป็นของที่เจ้าของได้รับจากนอกประเทศที่ตนเองอาศัยอยู่เป็นปกติ และอยู่ในประเทศซึ่งของถูกนำ ออกจากป่า
 - (2) เป็นของที่นำ เข้าประเทศซึ่งเจ้าของอาศัยอยู่เป็นปกติ และ
 - (3) ประเทศซึ่งของถูกนำ ออกจากป่าได้กำหนดให้มีใบอนุญาตให้นำ ของออกนอกประเทศล่วงหน้าก่อนอนุญาต ให้นำ ตัวอย่างพันธุ์นั้นออกทั้งนี้ เว้นแต่เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการพอใจว่า ตัวอย่างพันธุ์ดังกล่าวได้รับมาก่อนที่สัญญาฉบับนี้จะควบคุมตัวอย่างพันธุ์ดังกล่าว
4. ตัวอย่างพันธุ์สัตว์ชนิดที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 ที่ได้รับมาโดยการขยายพันธุ์คอกเพื่อการค้า หรือตัวอย่างพันธุ์พืชที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 ที่ได้มาโดยการขยายพันธุ์ที่ยอมให้ถือว่าเป็น ตัวอย่างพืชหรือสัตว์ในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 2
5. เมื่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการพอใจว่า ตัวอย่างพันธุ์สัตว์ชนิดใดได้รับมาโดยการขยายพันธุ์ในคอกหรือตัวอย่างพันธุ์พืชชนิดใดที่ได้รับมาโดยการขยายพันธุ์เทียม หรือเป็นส่วนประกอบของสัตว์หรือพืชหรือเป็นผลพลอยได้จากพืชหรือสัตว์ดังกล่าว ใบรับรองแสดงผลดังกล่าวซึ่งออกให้โดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการ ให้มีผลเช่นเดียวกับใบอนุญาต หรือใบรับรองซึ่งออกตามหลักเกณฑ์ในมาตรา 3 , 4 และ 5

6. บทบัญญัติในมาตรา 3 , 4 และ 5 มิให้ใช้บังคับในกรณีการยืมซึ่งมิใช่ในทางการค้า การบริจาค หรือแลกเปลี่ยนระหว่างนักวิทยาศาสตร์ หรือสถาบันทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการ ได้รับจดทะเบียนไว้เฉพาะจำ พวกตัวอย่างพันธุ์ไม้แห้งตัวอย่างพันธุ์อื่นที่เก็บรักษาไว้ ตัวอย่างแห้งที่เก็บไว้สำหรับพิพิธภัณฑ์ หรือตัวอย่างพืชที่ยังมีชีวิตซึ่งปิดป้ายที่ออกให้หรือรับรองโดย เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการ

7. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศใดๆ อาจยกเว้นบทบัญญัติในมาตรา 3, 4 และ 5 โดยยกเว้นให้ไม่ต้องมีใบอนุญาตหรือใบรับรองในการนำ เคลื่อนที่สำ หรับตัวอย่างพันธุ์ที่เป็นส่วนหนึ่งของส่วนสัตว์เคลื่อนที่ คณะละครสัตว์ การจัดดำ เนินการ

ด้านเกษตร นิทรรศการทางพืชหรือนิทรรศการเคลื่อนที่อื่นๆ ที่เข้าลักษณะดังต่อไปนี้

ก. ผู้ส่งออกหรือผู้นำเข้า ได้ลงทะเบียนรายละเอียดต่างๆ ของตัวอย่างเหล่านั้น โดยครบถ้วนต่อ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการ

ข. ตัวอย่างพันธุ์ดังกล่าวอยู่ในประเภทที่ระบุในวรรค 2 หรือวรรค 5 แห่งมาตรานี้ และ

ค. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการพอใจว่า การขนส่งและดูแลตัวอย่างพันธุ์ที่ยังมีชีวิต จะได้กระทำ โดยวิธีที่เสี่ยงต่อการบาดเจ็บเป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือเป็นการทารุณโหดร้ายน้อยที่สุด

มาตรา 8

มาตรการที่ประเทศภาคีต้องถือปฏิบัติ

1. ประเทศภาคีต้องกำหนดมาตรการที่เหมาะสมในอันที่จะบังคับตามบทบัญญัติของอนุสัญญาฉบับนี้ และห้ามทำ การค้าตัวอย่างพันธุ์ที่เป็นการละเมิดอนุสัญญาฉบับนี้ มาตรการเหล่านี้ให้รวมถึง

ก. การกำหนดโทษสำหรับผู้ซึ่งประกอบการค้าหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งตัวอย่างพันธุ์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองประการ และ

ข. กำหนดให้มีการรับหรือส่งกลับไปประเทศซึ่งนำ ออกซึ่งตัวอย่างพันธุ์ดังกล่าว

2. นอกจากมาตรการตามความในวรรค 1 ของมาตรานี้แล้ว ในกรณีที่ประเทศภาคีเข้ามาเป็นการจำ เป็น ประเทศภาคีอาจกำหนดข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการเรียกคืนซึ่งค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการรับตัวอย่างพันธุ์ที่ทำ การค้าขาย โดยฝ่าฝืนมาตรการ ซึ่งกำหนดเพื่อให้เป็นตามความในอนุสัญญาฉบับนี้

3. ประเทศภาคีต้องรับรองว่า แบบวิธีที่กำหนดให้กระทำ เนื่องจากการค้าตัวอย่างพันธุ์นั้นจะได้รับการตรวจผ่าน โดยให้ล่าช้า น้อยที่สุดเท่าที่จะกระทำ ได้ เพื่อให้การตรวจผ่านได้เป็นไปโดยรวดเร็ว ประเทศภาคีอาจกำหนดด่านสำ หรับนำ ออก และด่านสำ หรับนำ เข้าที่จะนำ ตัวอย่างพันธุ์ไปให้ผ่านการตรวจได้ ประเทศภาคีต้องรับรองต่อไปอีกว่าในระหว่างการขนถ่ายการยึดครอง หรือการขนส่งตัวอย่างพันธุ์ที่ยังมีชีวิตทั้งหลาย จะได้รับการระมัดระวังโดยถูกวิธี เพื่อให้เสี่ยงต่อการบาดเจ็บเป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือเป็นการทารุณโหดร้ายน้อยที่สุด

4. ในกรณีที่ตัวอย่างพันธุ์ถูกริบตามมาตรการในวรรค 1 ของมาตรานี้

ก. ตัวอย่างพันธุ์จะต้องถูกมอบให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศที่ทำการริบ

ข. เมื่อได้หารือกับประเทศที่ส่งออกแล้ว เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการต้องส่งตัวอย่างพันธุ์กลับไปยังประเทศนั้น โดยประเทศดังกล่าวจะเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายเองหรืออาจส่งไปยังศูนย์กักชีวิต หรือสถานที่อื่นๆ ซึ่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการได้เล็งเห็นแล้วว่าเหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของอนุสัญญาฉบับนี้ และ

ค. เจ้าหน้าที่ในการจัดการอาจขอคำแนะนำ จากเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการ หรือถ้าเห็นว่าจำเป็น ก็อาจหารือกับคณะเลขาธิการเพื่อช่วยในการตัดสินใจตามความในวรรคย่อย (ข) รวมทั้งการเลือกศูนย์กักชีวิต รวมทั้งสถานที่อื่นๆ ด้วย

5. ศูนย์กักชีวิตซึ่งระบุในวรรค 4 ของมาตรานี้ หมายถึงสถาบันซึ่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการมอบหมายให้มีหน้าที่ดูแลรักษาตัวอย่างพันธุ์ที่ยังมีชีวิตอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำ หรับตัวอย่างพันธุ์ซึ่งถูกริบมา

6. ประเทศภาคีแต่ละประเทศจะต้องเก็บรักษาหลักฐานการการค้าตัวอย่างพันธุ์ชนิดที่ระบุไว้ในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1, 2 และ 3 ซึ่งต้องมีรายการ

ก. ชื่อและที่อยู่ของผู้นำ ออก หรือผู้นำ เข้า และ

ข. เลขที่และชนิดของใบอนุญาต หรือใบรับรองที่ออกให้ ชื่อประเทศที่การค้าเกิดขึ้น จำนวนหรือปริมาณและชนิดของตัวอย่างพันธุ์ ชื่อชนิดพันธุ์ที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1, 2 และ 3 เท่าที่มีอยู่ ขนาดและเพศของตัวอย่างพันธุ์

7. ประเทศภาคีแต่ละประเทศจะต้องจัดทำ รายงานเป็นระยะ แสดงการปฏิบัติตามอนุสัญญาฉบับนี้และยื่นต่อคณะเลขาธิการดังนี้

ก. รายงานประจำปีระบุข้อความโดยย่อที่กำหนดไว้ในวรรคย่อย (ข) ของวรรค 6 ของมาตรานี้ และ

- ข. รายงานประจำ 2 ปี เกี่ยวกับบทบัญญัติ กฎข้อบังคับ และมาตรการทางบริหาร ที่บังคับการให้เป็นไปตามอนุสัญญาฉบับนี้
8. เอกสารที่ระบุไว้ในวรรค 7 ของมาตรานี้ ให้เปิดเผยต่อสาธารณชน เท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมายของประเทศภาคีที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 9

เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการและเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการ

1. เพื่อประโยชน์แห่งอนุสัญญานี้ ประเทศภาคีแต่ละประเทศต้องกำหนดให้มี
 - ก. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการ 1 คน หรือมากกว่านั้น ให้มีอำนาจในการออกใบอนุญาตหรือใบรับรองต่าง ๆ ในนามของประเทศภาคีนั้น ๆ และ
 - ข. เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการ 1 คน หรือมากกว่านั้น
2. ประเทศซึ่งได้รับมอบเอกสารการให้สัตยาบันการยอมรับ การรับรอง หรือการเข้าเป็นภาคี ภาคีใหม่ต้องแจ้งชื่อและสถานที่ติดต่อของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการซึ่งมีอำนาจในการติดต่อกับประเทศภาคีอื่นและคณะเลขาธิการ ให้ประเทศที่รับจดทะเบียนทราบพร้อมกับการส่งมอบเอกสารดังกล่าว
3. การเปลี่ยนแปลงใด ๆ เกี่ยวกับการมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบ หรืออำนาจหน้าที่ต่าง ๆ ตามความในมาตรานี้ ประเทศซึ่งเป็นผู้ดำ เนินการจะต้องติดต่อผ่านคณะเลขาธิการเพื่อแจ้งให้ประเทศภาคีทั้งหลายได้ทราบ
4. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการใด ๆ ตามวรรค 2 ของมาตรานี้ ต้องแจ้งรูปรอยแสดตมภ์ หรือตราประทับหรือรูปรอยอื่นที่ใช้เพื่อแสดงความแท้จริงของใบอนุญาตหรือใบรับรองต่าง ๆ ให้คณะเลขาธิการหรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศภาคีอื่นทราบเมื่อได้รับการร้องขอ

มาตรา 10

การค้ากับประเทศซึ่งมิได้เป็นประเทศภาคีแห่งอนุสัญญาในกรณีที่มีการส่งออกหรือการนำ ผ่านแดนหรือการนำ เข้าจากประเทศที่มิได้เป็นประเทศภาคีอนุสัญญาฉบับปัจจุบันนั้นประเทศที่เป็นภาคีจะยอมรับเอกสารซึ่งออกให้โดยเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบจากประเทศที่มิได้เป็นภาคี ซึ่งมีสาระสำคัญทำนองเดียวกับข้อกำหนดในอนุสัญญาฉบับปัจจุบัน แทนใบอนุญาตหรือใบรับรองที่ออกตามสัญญานี้ก็ได้

มาตรา 11

การประชุมของประเทศภาคี

1. คณะเลขาธิการต้องเรียกประชุมประเทศภาคีภายในระยะเวลา 2 ปี นับจากวันที่อนุสัญญาฉบับปัจจุบันมีผลใช้บังคับ
2. ภายหลังจากนั้น คณะเลขาธิการต้องเรียกประชุมสมัชชาสามัญอย่างน้อยทุกระยะ 2 ปี เว้นแต่ที่ประชุมจะกำหนดให้เป็นอย่างอื่น และต้องเรียกประชุมสมัชชาสามัญในเพื่อสมาชิกประเทศภาคีอย่างน้อย 1 ใน 3 ได้ร่วมลงนามเรียกร้องขอให้เปิดการประชุม
3. ในที่ประชุม ไม่ว่าจะจะเป็นสมัชชาสามัญหรือสมัชชาวิสามัญ ประเทศภาคีต้องนัดหมายการปฏิบัติการตามสัญญาฉบับปัจจุบันและอาจดำเนินการ
 - ก. กำหนดระเบียบข้อปฏิบัติ เพื่อให้คณะเลขาธิการสามารถปฏิบัติหน้าที่ของตนได้
 - ข. พิจารณาและรับรองการแก้ไขบัญญัติแนบท้ายหมายเลข 1 และบัญญัติแนบท้ายหมายเลข 2 ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 15
 - ค. พิจารณาตรวจสอบผลความก้าวหน้าในการถนอมและอนุรักษ์ชนิดพันธุ์ที่ระบุไว้ในบัญญัติแนบท้ายหมายเลข 1, 2 และ 3
 - ง. รับและพิจารณารายงานต่างๆ ซึ่งเสนอโดยเลขาธิการหรือประเทศภาคี และ
 - จ. ทำ ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงผลบังคับแห่งอนุสัญญาฉบับปัจจุบันในโอกาสอันควร
4. ในการประชุมสามัญทุกครั้ง ประเทศภาคีอาจกำหนดเวลา และสถานที่สำหรับการประชุมสมัชชาสามัญครั้งต่อไป เพื่อให้เป็นไปตามความในวรรค 2 ของมาตรานี้
5. ในที่ประชุมใดๆ ประเทศภาคีมีอำนาจวินิจฉัยและรับรองระเบียบ และวิธีพิจารณาประชุมได้
6. องค์การสหประชาชาติ หรือองค์การอื่นๆ ในเครือ และองค์การพลังงานปรมาณู รวมทั้งประเทศซึ่งมิได้เป็นภาคีต่ออนุสัญญาฉบับนี้ อาจส่งผู้แทนมาร่วมประชุมในฐานะผู้สังเกตการณ์และมีสิทธิในฐานะผู้ร่วมประชุม แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงลงมติ
7. บุคคลหรือองค์การใดซึ่งมีลักษณะการค้า เนินงานทางด้านการคุ้มครอง อนุรักษ์ หรือจัดการเกี่ยวกับสัตว์ป่าหรือพืชป่าในประเภทต่อไปนี้ เมื่อได้แจ้งความจำ นงต่อคณะเลขาธิการ ที่จะส่งผู้แทนเข้าร่วมประชุมในฐานะผู้สังเกตการณ์แล้ว จะได้รับการอนุญาตให้เข้าร่วมประชุมได้ เว้นแต่ประเทศภาคีจำนวนไม่น้อยกว่า 1 ใน 3 ของประเทศที่เข้าร่วมประชุมจะได้คัดค้าน

ก. องค์การหรือคณะสากล ซึ่งจะเป็นองค์การหรือคณะของรัฐบาลหรือไม่ และองค์การหรือคณะกรรมการของประเทศใดประเทศหนึ่ง

ข. หน่วยงานระดับชาติที่ไม่ใช่ของรัฐบาล ซึ่งได้เป็นที่ยอมรับจากประเทศที่ตั้งอยู่ให้ทำ หน้าที่ด้านนี้ เมื่อผู้สังเกตการณ์เหล่านี้ได้รับอนุญาตแล้ว ก็มีสิทธิที่จะเข้าร่วมประชุมได้ แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงลงมติ

มาตรา 12

คณะเลขาธิการ

1. เมื่ออนุสัญญาฉบับนี้ใช้บังคับแล้ว กรรมการบริหารโครงการสภาพแวดล้อมแห่งองค์การสหประชาชาติ จะแต่งตั้งเลขาธิการขึ้นคนหนึ่งภายในขอบเขตและลักษณะที่เลขาธิการเห็นสมควร เลขาธิการอาจได้รับการช่วยเหลือจากองค์การรัฐบาลหรือมิใช่ของรัฐบาล องค์การสากล หรือองค์การระดับชาติ และคณะกรรมการซึ่งมีคุณสมบัติทางด้านการศึกษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และการจัดการเกี่ยวกับสัตว์ป่าและพืชป่าได้

2. หน้าที่ของเลขาธิการมีดังนี้

ก. จัดให้มีและจัดบริการในการประชุมประเทศภาคี

ข. ปฏิบัติการตามหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายตามความในมาตรา 15 และ 16 แห่งอนุสัญญาฉบับนี้

ค. ดำเนินการศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์ และด้านวิชาการ ตามโครงการที่ได้รับมอบหมายโดยที่ประชุมของประเทศภาคี เพื่อช่วยในการปฏิบัติการตามอนุสัญญาฉบับนี้ทั้งนี้รวมถึงการศึกษาค้นคว้าเพื่อกำหนดวิธีที่เหมาะสม เกี่ยวกับมาตรฐานในการเตรียมและส่งตัวอย่างพันธุ์ที่ยังมีชีวิตอยู่ ตลอดจนวิธีการต่างๆ ในการแยกแยะตัวอย่างพันธุ์

ง. ศึกษารายงานต่างๆ ของประเทศภาคี และขอทราบข่าวสารรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องราวที่เกี่ยวข้องตามที่เห็นจำเป็น สำหรับการดำเนินการตามอนุสัญญาฉบับนี้

จ. นำ เรื่องใดๆ ที่เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของอนุสัญญาฉบับนี้ขึ้นสู่ความสนใจของประเทศภาคี

ฉ. จัดพิมพ์บัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 , 2 และ 3 พร้อมข่าวสารรายละเอียดที่จะช่วยวินิจฉัยชนิดต่างๆ เกี่ยวกับตัวอย่างพืชหรือสัตว์ซึ่งระบุในบัญชีแนบท้ายเหล่านี้และแจกจ่ายแก่ประเทศภาคีเป็นครั้งคราว

ข. เตรียมรายงานประจำปี เกี่ยวกับผลงานและกิจกรรมของอนุสัญญาฉบับปัจจุบันและรวมถึงรายงานอื่นๆ ตามที่ที่ประชุมประเทศภาคีขอร้อง

ข. ทำ ข้อเสนอแนะในการดำ เนินการให้เป็นไปตามเป้าหมายและบทบัญญัติของอนุสัญญาฉบับนี้ รวมทั้งการแลกเปลี่ยนข่าวสารทางด้านวิทยาศาสตร์หรือวิชาการด้วย

ณ. ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ซึ่งประเทศภาคีได้มอบหมายให้กระทำ

มาตรา 13

มาตรการสากล

1. เมื่อคณะเลขาธิการได้รับข่าวเป็นที่แน่ใจแล้วว่า ชนิดพันธุ์ใด ๆ ซึ่งมีชื่อระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 หรือ 2 กำลังได้รับผลกระทบกระเทือนเนื่องจากการค้าขายซึ่งตัวอย่างพันธุ์ชนิดดังกล่าวหรือในกรณีที่มีการเดินเฉยมิได้ใช้หลักเกณฑ์ ที่บัญญัติในอนุสัญญาฉบับนี้ ให้เกิดผลดีที่แท้จริง เลขาธิการต้องแจ้งข่าวสารเหล่านั้นไปยังเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศภาคีที่เกี่ยวข้องได้ทราบ
2. เมื่อประเทศภาคีได้รับการติดต่อแจ้งข่าวสารตามความในวรรค 1 ของมาตรานี้ประเทศภาคีจะต้องรายงานเลขาธิการถึงข้อเท็จจริงเท่าที่กฎหมายของประเทศนั้นจะอนุญาตพร้อมด้วยข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการดำ เนินการแก้ไขในกรณีที่ประเทศภาคีพิจารณาเห็นว่าควรจะได้มีการสอบสวนเรื่องดังกล่าว ก็ให้ทำ การสอบสวนโดยบุคคล 1 คน หรือมากกว่านั้นซึ่งประเทศดังกล่าวได้มอบอำนาจให้โดยชัดแจ้ง
3. ข้อมูลที่ประเทศภาคีได้มอบให้หรือที่ได้มาจากผลการสอบสวนตามความในวรรค 2 ของ มาตรานี้เสนอต่อที่ประชุมประเทศภาคีครั้งต่อไปเพื่อพิจารณา ซึ่งที่ประชุมอาจเสนอแนะได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา 14

ผลที่มีต่อกฎหมายภายในประเทศและอนุสัญญาสากล

1. บทบัญญัติแห่งอนุสัญญาฉบับปัจจุบันไม่มีผลต่อสิทธิของประเทศภาคีในอันที่จะกำหนด
 - ก . มาตรการภายในประเทศที่เข้มงวดยิ่งขึ้นเกี่ยวกับเงื่อนไขในการค้าขายการมีไว้ในครอบครอง หรือการนำ เคลื่อนที่ซึ่งตัวอย่างพันธุ์ชนิดที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 , 2 และ 3 หรือ การห้ามโดยสิ้นเชิงต่อการกระทำ ดังกล่าว หรือ

- ข . มาตรการภายในประเทศในอันที่จะกวดขันหรือห้ามทำ การค้า การมีไว้ในครอบครองหรือการนำ เคลื่อนที่ซึ่งชนิดพันธุ์ที่ไม่ได้ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1 , 2 และ 3
2. บทบัญญัติแห่งอนุสัญญาฉบับนี้จะไม่มีผลต่อบทบัญญัติในกฎหมายภายในประเทศใด ๆ หรือข้อผูกพันของประเทศภาคีต่อสนธิสัญญา อนุสัญญา หรือข้อตกลงระหว่างชาติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการค้า การมีไว้ในครอบครอง หรือการนำ เคลื่อนที่ซึ่งตัวอย่างพันธุ์ซึ่ง มีผลบังคับอยู่ในปัจจุบัน หรือที่จะมีผลบังคับต่อไปต่อประเทศภาคี ทั้งนี้รวมถึงมาตรการใด ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการศุลกากร การสาธารณสุข การกักกันสัตว์หรือพืช
3. บทบัญญัติแห่งอนุสัญญาฉบับนี้จะไม่มีผลต่อบทบัญญัติหรือข้อผูกพันที่เกิดขึ้นจากสนธิสัญญา อนุสัญญา หรือข้อตกลงระหว่างชาติใด ๆ ที่ตกลงกันระหว่างประเทศในรูปสหพันธ์หรือเขตการค้าในอันที่จะก่อตั้งหรือรักษาไว้ซึ่งการควบคุมการศุลกากรภายนอก ตลอดจนการขจัดการควบคุมการศุลกากรระหว่างประเทศภาคี ในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการค้าชายระหว่างประเทศสมาชิกแห่งองค์การ หรือข้อตกลงนั้น ๆ
4. ให้ประเทศภาคีแห่งอนุสัญญาปัจจุบัน ซึ่งเป็นภาคีแห่งสนธิสัญญา อนุสัญญา หรือข้อตกลงระหว่างชาติอื่นใด ซึ่งยังคงมีผลใช้บังคับอยู่ในขณะที่อนุสัญญาฉบับนี้มีผลบังคับและอยู่ภายใต้บทบัญญัติเกี่ยวกับการสงวนซึ่งพันธุ์สัตว์ทางทะเล ที่ระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 2 ซึ่งจะต้องทำ การเก็บหาโดยเรือ ซึ่งขึ้นทะเบียนของประเทศนั้น และเป็นไปตามบทบัญญัติอื่น ๆ ของสนธิสัญญา อนุสัญญา หรือข้อตกลงระหว่างชาติ
5. แม้จะมีบทบัญญัติไว้ในมาตรา 3, 4 และ 5 ก็ตาม การนำ ออกซึ่งตัวอย่างพันธุ์ที่ได้มาตามความในวรรค 4 แห่งมาตรานี้ให้กระทำ ได้เพียงแต่อาศัยใบรับรองจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศซึ่งนำ ออก แสดงว่าตัวอย่างพันธุ์ดังกล่าวได้รับมาตามวิธีการซึ่งบัญญัติไว้ในสนธิสัญญา อนุสัญญา หรือข้อตกลงระหว่างชาติดังกล่าว
6. อนุสัญญาฉบับนี้ จะไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อการรวบรวมและการพัฒนากฎหมายทางทะเล ซึ่งรวบรวมและกำหนดขึ้นโดยที่ประชุมของคณะมนตรีสหประชาชาติ เกี่ยวกับกฎหมายทางทะเล หลวง ตามนัยแห่งญัตติที่ 2750 ค. (25) ของการประชุมสมัชชาสหประชาชาติและไม่กระทบกระเทือนสิทธิเรียกร้องในปัจจุบันหรืออนาคต และความเห็นทางกฎหมายของรัฐเกี่ยวกับกฎหมายทางทะเลและธรรมชาติ ตลอดจนการกำหนดเขตชายฝั่งและน่านน้ำของประเทศ

มาตรา 15

การแก้ไขเพิ่มเติมบัญญัติแนบท้ายหมายเลข 1 และ 2

1. บทบัญญัติต่อไปนี้ให้ใช้บังคับแก่การแก้ไขเพิ่มเติมบัญญัติแนบท้ายหมายเลข 1 และ 2 ที่กระทำในที่ประชุมของประเทศภาคี

ก. ประเทศภาคีมีสิทธิเสนอข้อเปลี่ยนแปลงแก้ไขบัญญัติแนบท้ายหมายเลข 1 และ 2 เพื่อให้ที่ประชุมครั้งถัดไปพิจารณาข้อความแห่งข้อเสนอลดเปลี่ยนแปลงแก้ไขจะต้องยื่นเสนอต่อคณะเลขาธิการอย่างน้อย 150 วัน ก่อนที่จะมีการประชุมคณะเลขาธิการ จะได้ปรึกษาหารือกับประเทศภาคีอื่น ๆ ตลอดจนผู้สนใจถึงการเปลี่ยนแปลงแก้ไขตามความในวรรคย่อย (ข) และ (ค) ในวรรค 2 ของมาตรานี้ และจะได้แจ้งผลให้ประเทศภาคีทั้งหลายทราบไม่ช้ากว่า 30 วัน ก่อนการประชุม

ข. บรรดาการเปลี่ยนแปลงแก้ไขทั้งหลาย จะต้องได้รับการเห็นชอบด้วยเสียงข้างมากสองในสามของประเทศภาคี ซึ่งเข้าประชุมและออกเสียงลงมติเพื่อการนี้ ความที่ว่า “ประเทศภาคีซึ่งเข้าประชุมและออกเสียงลงมติ” นี้ หมายถึงบรรดาประเทศภาคีซึ่งเข้าประชุมและได้ออกเสียงลงมติเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ประเทศภาคีซึ่งละเว้นไม่ออกเสียงลงมติ ให้นำ มานับรวมในคะแนนสองในสามตามที่กำหนด สำหรับการแก้ไขเพิ่มเติม

ค. บรรดาการแก้ไขเพิ่มเติมทั้งหลายซึ่งได้รับการเห็นชอบจากที่ประชุมแล้วจะมีผลใช้แก่ประเทศภาคีทุกประเภทภายหลัง 90 วัน นับจากวันประชุมเว้นไว้แต่ประเทศ ซึ่งได้สงวนสิทธิไว้ตามความในวรรค 3 ของมาตรานี้

2. บทบัญญัติต่อไปนี้ให้ใช้บังคับแก่การแก้ไขเพิ่มเติมบัญญัติแนบท้ายหมายเลข 1 และ 2 นอกสมัยประชุมของประเทศภาคี

ก. ประเทศภาคีใด ๆ จะเสนอให้แก้ไขเพิ่มเติมบัญญัติแนบท้ายหมายเลข 1 และ 2 นอกสมัยประชุมได้ โดยวิธีการส่งทางไปรษณีย์ ตามที่ได้กำหนดไว้ในวรรคนี้

ข. ในกรณีที่ เป็นชนิดพันธุ์ทางทะเล เมื่อคณะเลขาธิการได้รับเรื่องราวที่เสนอ เพื่อให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมแล้ว ให้ดำเนินการติดต่อกับบรรดาประเทศภาคีโดยรีบด่วน และปรึกษาหารือกับหน่วยงานระหว่างประเทศซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับชนิดพันธุ์นั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ซึ่งองค์การเหล่านี้อาจจัดทำ ให้ได้ ตลอดจนถึงความร่วมมือประสานงานอื่น ๆ เกี่ยวกับมาตรการ การอนุรักษ์ที่องค์การเหล่านี้ใช้บังคับอยู่ คณะเลขาธิการจะ ได้ติดต่อแจ้งถึงข้อคิดเห็นและข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้มาจากองค์การเหล่านี้และที่ได้มาจากคณะเลขาธิการเองซึ่งรวมถึงข้อเสนอแนะต่าง ๆ ไปยังประเทศภาคีโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำ ได้

ค. สำหรับชนิดพันธุ์นอกเหนือจากชนิดพันธุ์ทางทะเล เมื่อคณะเลขาธิการได้รับเรื่องราวที่เสนอเพื่อให้แก้ไขเพิ่มเติมแล้ว ให้แจ้งให้ประเทศภาคีทราบโดยด่วน และแจ้งให้ประเทศภาคีทราบถึงข้อเสนอแนะ ของคณะเลขาธิการโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำ ได้

ง. ภายใน 60 วัน นับตั้งแต่คณะเลขาธิการได้ส่งคำ แนะนำ รับรองไปยังประเทศภาคีตามความในอนุ (ก) หรือ (ข) แล้วประเทศภาคีอาจจะส่งข้อเสนอแนะเกี่ยวกับข้อเสนอในการแก้ไขเพิ่มเติม พร้อมด้วยข้อมูลทางวิทยาศาสตร์และข่าวสารใด ๆ ที่เกี่ยวข้องไปยังคณะเลขาธิการ

จ. คณะเลขาธิการต้องส่งคำ ตอบที่ได้รับพร้อมกับข้อเสนอแนะของคณะเลขาธิการไปยังประเทศภาคี โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำ ได้

ฉ. ถ้าคณะเลขาธิการไม่ได้รับคำ คัดค้านที่มีต่อข้อเสนอแก้ไขเพิ่มเติมใด ๆ ภายใน 30 วัน นับตั้งแต่วันที่ส่งคำ ตอบและข้อเสนอแนะ ตามความในอนุ (จ) แห่งมาตรานี้ การแก้ไขเพิ่มเติมนั้นให้มีผลใช้บังคับแก่ประเทศภาคีได้ทั้งหมดภายหลัง 90 วัน นับแต่นั้นเว้นแต่สำหรับประเทศซึ่งได้สงวนสิทธิไว้ตามความในวรรค 3 ของมาตรานี้

ช. ถ้าคณะเลขาธิการได้รับคำ คัดค้านจากประเทศภาคีประเทศหนึ่งประเทศใด ให้ดำ เนินการเสนอข้อเสนอแก้ไขเปลี่ยนแปลงไปยังประเทศภาคี เพื่อออกเสียงลงคะแนนทางไปรษณีย์ ตามความในอนุ (ซ) (ฅ) และ (ญ)

ซ. คณะเลขาธิการต้องแจ้งให้ประเทศภาคีทราบว่าได้รับคำ คัดค้านแล้ว

ฅ. เว้นแต่คณะเลขาธิการได้รับมติเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย หรืองดเว้นไม่ออกเสียงอย่างน้อยที่สุดครั้งหนึ่งใน 60 วันนับตั้งแต่วันที่แจ้งเรื่องคำ คัดค้านให้ทราบตามความในอนุ (ซ) ของมาตรานี้ ก็ให้เสนอข้อเสนอแก้ไขเพิ่มเติมนั้นต่อที่ประชุมคราวต่อไป เพื่อพิจารณา

ญ. เมื่อได้รับคะแนนเสียงมากกว่าครึ่งหนึ่งของประเทศภาคีแล้ว ให้ข้อเสนอแก้ไขเพิ่มเติม นั้น ได้รับความเห็นชอบเมื่อได้รับคะแนนเสียงเห็นชอบสองในสามของประเทศภาคีที่ลงคะแนนเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย

ฎ. ให้คณะเลขาธิการแจ้งให้ประเทศภาคีทั้งหมดทราบถึงผลการออกเสียงลงคะแนน

ฏ. เมื่อข้อเสนอแก้ไขเพิ่มเติมได้รับความเห็นชอบแล้ว ให้มีผลใช้บังคับกับประเทศภาคีทุกประเทศภายหลัง 90 วัน นับตั้งแต่วันที่คณะเลขาธิการได้แจ้งถึงผลการยอมรับให้ประเทศภาคีทั้งหลายทราบ เว้นแต่ประเทศซึ่งได้สงวนสิทธิไว้ตามความในวรรค 3 ของมาตรานี้

3. ในระหว่างระยะเวลา 90 วัน ตามที่กำหนดไว้ในอนุ (ค) ของวรรค 1 หรือความในวรรคย่อย (ฎ) ของวรรค 2 ของมาตรานี้ ประเทศภาคีใด ๆ อาจจะยื่นคำ ร้องเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังประเทศ

ผู้รับจดทะเบียน เพื่อสงวนสิทธิเกี่ยวกับการแก้ไขเพิ่มเติมได้ ให้ถือว่าประเทศภาคีที่สงวนสิทธิดังกล่าวเป็นประเทศซึ่งมิได้เป็นภาคีในอนุสัญญาฉบับปัจจุบัน ในส่วนที่เกี่ยวกับการค้าขายชนิดพันธุ์ที่เกี่ยวข้อง จนกว่าจะได้มีการเพิกถอนการสงวนสิทธินี้

มาตรา 16

บัญชีแนบท้ายหมายเลข 3 และการแก้ไขเพิ่มเติม

1. ประเทศภาคีใด ๆ จะเสนอรายชื่อชนิดพันธุ์ซึ่งมีลักษณะที่จะจัดเข้าตามกฎเกณฑ์ภายใต้อำนาจตามความในวรรค 3 แห่งมาตรา 2 ต่อ คณะเลขาธิการเมื่อไรก็ได้ บัญชีแนบท้ายหมายเลข 3 ให้รวมถึงชื่อประเทศภาคีซึ่งเสนอชนิดพันธุ์ที่จะรวมเข้าในบัญชีดังกล่าว ชื่อวิทยาศาสตร์ของชนิดพันธุ์ซึ่งเสนอ และขึ้นส่วนหรือส่วนประกอบของสัตว์หรือพืชต่าง ๆ ซึ่งมีลักษณะเข้าตามความในอนุ (ข) ในมาตรา 1
2. เมื่อคณะเลขาธิการได้รับรายชื่อซึ่งเสนอตามความในวรรค 1 ของมาตรานี้แล้ว ให้แจ้งไปยังประเทศภาคีโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำ ได้ รายชื่อดังกล่าวจะมีผลบังคับเป็นส่วนหนึ่งของบัญชีแนบท้ายหมายเลข 3 ภายหลังจากการแจ้งดังกล่าว ประเทศภาคีใด ๆ อาจจะยื่นคำร้องเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังรัฐบาลประเทศผู้รับจดทะเบียนในเวลาใด ๆ ภายหลังจากการแจ้งรายชื่อดังกล่าวเมื่อสงวนสิทธิเกี่ยวกับขึ้นส่วนหรือส่วนประกอบหรือชนิดพันธุ์ใด ๆ และประเทศดังกล่าวนี้จะถือเสมือนว่าเป็นประเทศซึ่งมิได้เป็นประเทศภาคีต่ออนุสัญญาฉบับปัจจุบัน เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการค้าขายขึ้นส่วนหรือส่วนประกอบหรือชนิดพันธุ์ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้จนกว่าจะได้มีการเพิกถอนการสงวนสิทธิดังกล่าว
3. ประเทศภาคีซึ่งได้ยื่นเสนอชนิดพันธุ์ที่จะรวมในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 3 อาจจะขอยกเลิกข้อเสนอของตนเมื่อใดก็ได้โดยการแจ้งความประสงค์ไปยังคณะเลขาธิการ ซึ่งจะได้แจ้งเรื่องราวการยกเลิกไปยังประเทศภาคีทั้งหลาย การยกเลิกดังกล่าวให้มีผลบังคับภายหลังจาก 30 วัน หลังจากวันที่ได้แจ้งดังกล่าว
4. ประเทศภาคีซึ่งเสนอรายชื่อตามบทบัญญัติแห่งวรรค 1 ของมาตรานี้ ต้องยื่นสำเนากฎหมายระเบียบข้อปฏิบัติต่าง ๆ ที่ใช้บังคับภายในประเทศของ ที่ใช้บังคับต่อการคุ้มครองชนิดพันธุ์เหล่านั้นพร้อมกับคำชี้แจงระเบียบปฏิบัติ ประเทศภาคีเห็นว่าสมควรหรือตามที่คณะเลขาธิการร้องขอ ในขณะที่ชนิดพันธุ์ดังกล่าวยังคงรวมอยู่ในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 3 ประเทศภาคีต้องยื่นบทบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายหรือข้อกำหนดเหล่านั้นพร้อมทั้งคำชี้แจงต่าง ๆ ตามที่ยอมรับ

มาตรา 17

การแก้ไขเพิ่มเติมอนุสัญญา

1. เมื่อได้มีหนังสือร้องขอจากประเทศภาคีอย่างน้อยที่สุด 1 ใน 3 ให้มีการพิจารณาและรับร้องขอเสนอแก้ไขเพิ่มเติมอนุสัญญาฉบับปัจจุบัน ก็ให้คณะเลขาธิการเรียกประชุมสมัชชาวิสามัญเพื่อพิจารณาดังกล่าว การรับรองข้อเสนอกแก้ไขเพิ่มเติมให้กระทำ ได้ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก 2 ใน 3 ของประเทศภาคีที่เข้าประชุมและออกเสียงลงมติเพื่อประโยชน์แห่งการนี้ ประเทศภาคีที่เข้าประชุมและออกเสียงลงมติ หมายความว่าถึงประเทศภาคีทั้งหลายซึ่งเข้าประชุมและออกเสียงลงมติ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยประเทศภาคีทั้งหลายซึ่งเข้าประชุมแต่งดออกเสียง มิให้นำนับรวมถึงในเสียง 2 – 3 ซึ่งกำหนดไว้สำหรับพิจารณาการแก้ไขเพิ่มเติม
2. คณะเลขาธิการจะต้องแจ้งตัวบทซึ่งได้รับการเสนอให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมใด ๆ ให้ประเทศภาคีทั้งหลายได้ทราบอย่างน้อย 90 วัน ก่อนการประชุม
3. การเปลี่ยนแปลงจะมีผลใช้บังคับต่อประเทศซึ่งได้รับรองภายหลัง 60 วัน หลังจากประเทศภาคีมากกว่า 2 ใน 3 ได้ยื่นเอกสารการรับรองการแก้ไขเพิ่มเติมต่อรัฐบาล ประเทศผู้รับจดทะเบียนแล้ว ภายหลังจากนั้นแล้วการแก้ไขเพิ่มเติมจะมีผลใช้บังคับต่อประเทศภาคีอื่นใดต่อเมื่อประเทศนั้น ได้ยื่นหนังสือรับรองการแก้ไขเพิ่มเติมแล้วเป็นเวลา 60 วัน

มาตรา 18

การยุติข้อพิพาท

1. ข้อขัดแย้งใด ๆ ซึ่งอาจเกิดขึ้นระหว่างสองประเทศหรือมากกว่านั้นเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บังคับบทบัญญัติแห่งอนุสัญญาฉบับปัจจุบัน ให้กระทำ โดยการเจรจาระหว่างประเทศภาคีซึ่งเกี่ยวข้อง
2. ถ้าข้อขัดข้องไม่สามารถยุติได้ตามความในวรรค 1 ของมาตรานี้ ประเทศคู่กรณีซึ่งได้ตกลงยินยอมทั้งสองฝ่ายแล้ว อาจยื่นข้อพิพาทให้อนุญาตโตตุลาการ โดยเฉพาะศาลโลกที่กรุงเฮก เป็นผู้พิจารณา และคำ ตัดสินของอนุญาโตตุลาการให้ผูกพันคู่กรณี

มาตรา 19

การลงนาม

อนุสัญญาฉบับปัจจุบันเปิดโอกาสให้ลงนาม ณ กรุงวอชิงตัน จนถึงวันที่ 30 เมษายน ค.ศ. 1973 ภายหลังจากนี้แล้วให้ลงนาม ณ กรุงเบอร์ลิน จนถึงวันที่ 30 ค.ศ. 1974

มาตรา 20

การรับรองให้สัตยาบัน

อนุสัญญาฉบับปัจจุบันให้อยู่ภายใต้การบังคับแห่งการให้สัตยาบัน การยอมรับหรืออนุมติเอกสาร การให้สัตยาบัน การยอมรับหรือการอนุมติให้ยื่นต่อรัฐบาลแห่งประเทศสวิสซึ่งถือเป็นรัฐบาล ประเทศผู้รับผิดชอบ

มาตรา 21

การเข้าเป็นภาคี

อนุสัญญาฉบับปัจจุบันเปิดให้เข้าเป็นภาคีเสรี และไม่จำกัดการให้สัตยาบันร่วมเป็นภาคีให้ยื่นต่อ รัฐบาลประเทศผู้รับผิดชอบ

มาตรา 22

การมีผลใช้บังคับ

1. อนุสัญญาฉบับปัจจุบันจะมีผลใช้บังคับภายหลัง 90 วัน นับจากที่ประเทศที่ 10 ได้ยื่น หนังสือ การให้สัตยาบันการรับรอง หรือการอนุมติ หรือการสมัครเข้าเป็นสมาชิกต่อรัฐบาล ประเทศผู้รับผิดชอบแล้ว
2. สำหรับประเทศที่ยอมรับรองหรืออนุมติให้เข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาฉบับปัจจุบันต่อจาก ประเทศที่ 10 ให้มีผลใช้บังคับภายหลัง 90 วัน นับจากวันที่ได้ยื่นเอกสารการให้สัตยาบันการ ยอมรับ การอนุมติ หรือการเข้าเป็นภาคี

มาตรา 23

การสงวนสิทธิ

1. อนุสัญญาฉบับปัจจุบันมิให้อยู่ภายใต้บังคับการสงวนสิทธิทั่ว ๆ ไป การสงวนไว้ซึ่งสิทธิในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะอาจกระทำ ผิดให้ตามบทบัญญัติแห่งมาตรานี้ และมาตรา 15 และ 16
2. ประเทศใด ๆ ซึ่งได้รับรองให้สัตยาบันแล้ว อาจสงวนสิทธิในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เกี่ยวกับ
 - ก. ชนิดพันธุ์ใด ๆ ซึ่งระบุในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 1, 2 หรือ 3 หรือ
 - ข. ชิ้นส่วนหรือส่วนประกอบใด ๆ ซึ่งชนิดในบัญชีแนบท้ายหมายเลข 3

3. ประเทศภาคีซึ่งสงวนสิทธิไว้ตามความในมาตรานี้ จะถือเสมือนว่าเป็นประเทศที่มีใช้ภาคีแห่งสนธิสัญญาฉบับปัจจุบัน เฉพาะในด้านการค้าซึ่งชนิดพันธุ์หรือชิ้นส่วน หรือส่วนประกอบตามที่ได้สงวนสิทธิไว้ จนกว่าประเทศนั้นจะได้ถอนการสงวนสิทธิดังกล่าว

มาตรา 24

การบอกเลิกอนุสัญญา

ประเทศภาคีใด ๆ จะบอกเลิกอนุสัญญาฉบับปัจจุบันในเวลาใด ๆ ได้โดยยื่นเรื่องราวต่อรัฐบาลผู้รับผิดชอบ การบอกเลิกสัญญาจะมีผลภายหลัง 12 เดือน ภายหลังจากที่รัฐบาลประเทศผู้จดทะเบียนได้รับเรื่องราวแล้ว

มาตรา 25

การจดทะเบียน

1. ต้นฉบับอนุสัญญาฉบับปัจจุบันซึ่งเป็น จีน อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย และสเปน ถือว่าเป็นต้นฉบับทุกภาษา และรัฐบาลผู้รับผิดชอบจะเป็นผู้เก็บรักษาไว้และแจกจ่ายฉบับสำเนาให้แก่ประเทศต่าง ๆ ซึ่งได้ลงนามหรือให้สัตยาบันเป็นภาคีแล้ว
2. รัฐบาลผู้รับผิดชอบจะแจ้งให้ประเทศทั้งหลายซึ่งได้ลงนามแล้ว และประเทศที่กำลังเข้าเป็นภาคีและคณะเลขาธิการ ถึงการลงนาม การให้สัตยาบัน การยอมรับ การรับรองหรือการเข้าเป็นภาคีใหม่ การใช้บังคับแห่งอนุสัญญาฉบับปัจจุบัน แก้ไขเพิ่มเติม การสงวนหรือบอกเลิกสิทธิ และการบอกเลิกอนุสัญญา
3. หลังจากทีอนุสัญญาฉบับปัจจุบันมีผลใช้บังคับ ให้รัฐบาลผู้รับผิดชอบยื่นสำเนาอนุสัญญาต่อเลขาธิการสหประชาชาติ เพื่อลงทะเบียนและประกาศตามความในมาตรา 102 แห่งกฎบัตรสหประชาชาติเพื่อเป็นหลักฐานผู้มีอำนาจเต็มในการลงนาม ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องจึงได้ลงนามในอนุสัญญาฉบับนี้ การลงนามได้กระทำ ณ กรุงวอชิงตัน ในวันที่ สาม แห่งเดือนมีนาคมหนึ่งเก้าร้อยเจ็ดสิบสาม

ที่มา http://www.dnp.go.th/cites/convention/cites_index.htm